

RECENSION

Anders Danielsen Lie i *Oslo 31 augusti*

Oslo 31 augusti

Originaltitel Oslo, 31. August

Svensk titel Oslo 31 augusti

Regi Joachim Trier

Producent Hans-Jørgen Osnes, Yngve Sæther

Manus Eskil Vogt, Joachim Trier

Foto Jakob Ihre

Roller Anders Danielsen Lie, Hans Olav Brenner, Ingrid Olava, Tone Beate Mostrøm, Kjærsti Odden Skjeldal, Johanne Kjellevik Ledang m fl

Norge 2011

Åldersgräns Från 15 år

Längd 1 tim 36 min

Distributör TriArt Film AB

Bilder av ett svunnet Oslo genom superåttaformatets nostalgiska filter. Minnen från sextio- och sjuttioalets oskuldsfulla framtidstro. Men inte ens ett barn av denna tid, uppvuxen med liberala intellektuella föräldrar som lovade att man kunde bli allt man ville, står rustad när ens inre mörker överskuggar allt.

Vi följer den 34-åriga Anders. Ett sedan tio månader drogfrött 'knarktroll' på permis från rehabiliteringshemmet. Under ett dygn i huvudstaden där en skyline av byggkranar vittnar om en stad i förändring försöker han ge livet en chans, men inget eller ingen han möter inger honom någon som helst vilja att fortsätta leva. För vilket eller vems liv skulle han vilja ha?

Inte bäste vännens Knausgårdsliv (minus den litterära framgången) i alla fall. Inte ens vackra villiga tjejer eller det där credidiga jobbet som redaktionsassistent, för vilket han genomlider en förnedrande

arbetsintervju, lockar. Allt förefaller honom falskt, förgängligt och betydelselöst. Han försöker festa och le inför gamla vänner men för varje timme växer sig muren kring honom allt högre och verklighetens sorl ter sig allt mer distanserat.

Sensommaroslo där man tar ett sista nattligt dopp i den kommunala bassängen, Anders, som innan försökt dränka sig avstår, tillsammans med mondäna miljöer utgör melankolisk fond åt hans existentiella våndor. Slitningen mellan föraktet för det banala och det tårande självföraktet. Som motvikt är den tonsäkra dialogen resonerande smart, och tryfferad med litterära referenser.

Berättelsen som är inspirerad av Pierre Drieu La Rochelles roman "Le Feu Follet" från 1931 och som även låg till grund för Louis Malles film *Tag mitt liv* från 1963 kan alltså inte påstås vara helt genuin. Men Joachim Triers skärskådning av sin samtid där en generation tvingas ut i en konkurrensutsatt värld med slipat eget varumärke är obönhörligt träffsäker. Och Anders uppgivenhet, trots goda förutsättningar i en tid när det är 'smile or die' som gäller, kan ses som direkt provocerande. Men också en påminnelse om att vare sig begåvning, ekonomiska eller sociala privilegier, skyddar mot inre tvivel.

Filmens uppriktighet ger nästan andnöd. Med en kamera som nervigt pendlar mellan skarpa närbilder, oskarpa och sirliga in- och utåkning, och som nästan aldrig lämnar Anders ansikte. Anders Danielsen Lie i rollen är bräckligt magnetisk. Som när han sorgset överseende smyglyssnar på några unga tjejer på ett kafé och deras fåfängliga förhoppningar inför framtiden, medan hans tårar bränner bakom ögonlocket.

Staden kommer att leva vidare när en ung man haft sin stund på jorden.

Louise Lagerström